

Projekt Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000: Wiązogóra PLH320066 (etap I)

Paludela
Pracownia Przyrodnicza

mgr Katarzyna Kiaszewicz
dr Stanisław Rosadziński

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W SZCZECINIE

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Prawo polskie – ustawa o ochronie przyrody

Art. 28. 1. Dla obszaru Natura 2000 sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat; pierwszy projekt sporządza się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty lub od dnia wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków.

2. Dla proponowanego obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty, znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, sprawujący nadzór może sporządzić projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat.

Art. 29. 1. Projekt planu ochrony dla obszaru Natura 2000 lub jego części sporządza sprawujący nadzór nad obszarem.

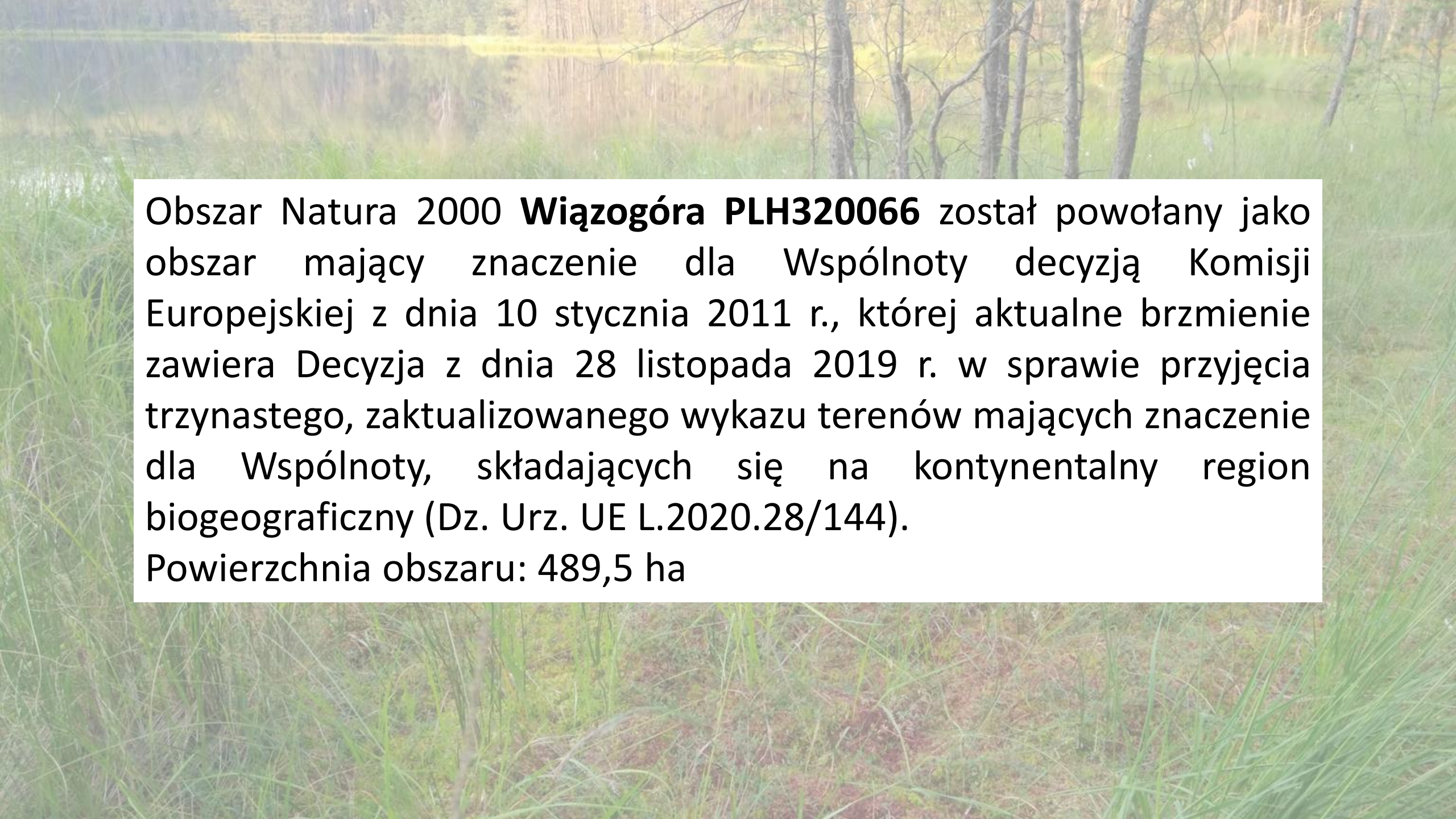
**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA
z dnia 17 lutego 2010 roku
w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla
obszaru Natura 2000
(Dz. U. 34 poz. 186)**

Na podstawie art. 28 ust. 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, Nr 157, poz. 1241 oraz Nr 215 poz. 1664) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dla obszaru Natura 2000, zwanego dalej „obszarem”:

- 1) tryb sporządzania projektu planu zadań ochronnych;
- 2) zakres prac koniecznych dla sporządzenia projektu planu zadań ochronnych;
- 3) tryb dokonywania zmian w planie zadań ochronnych.

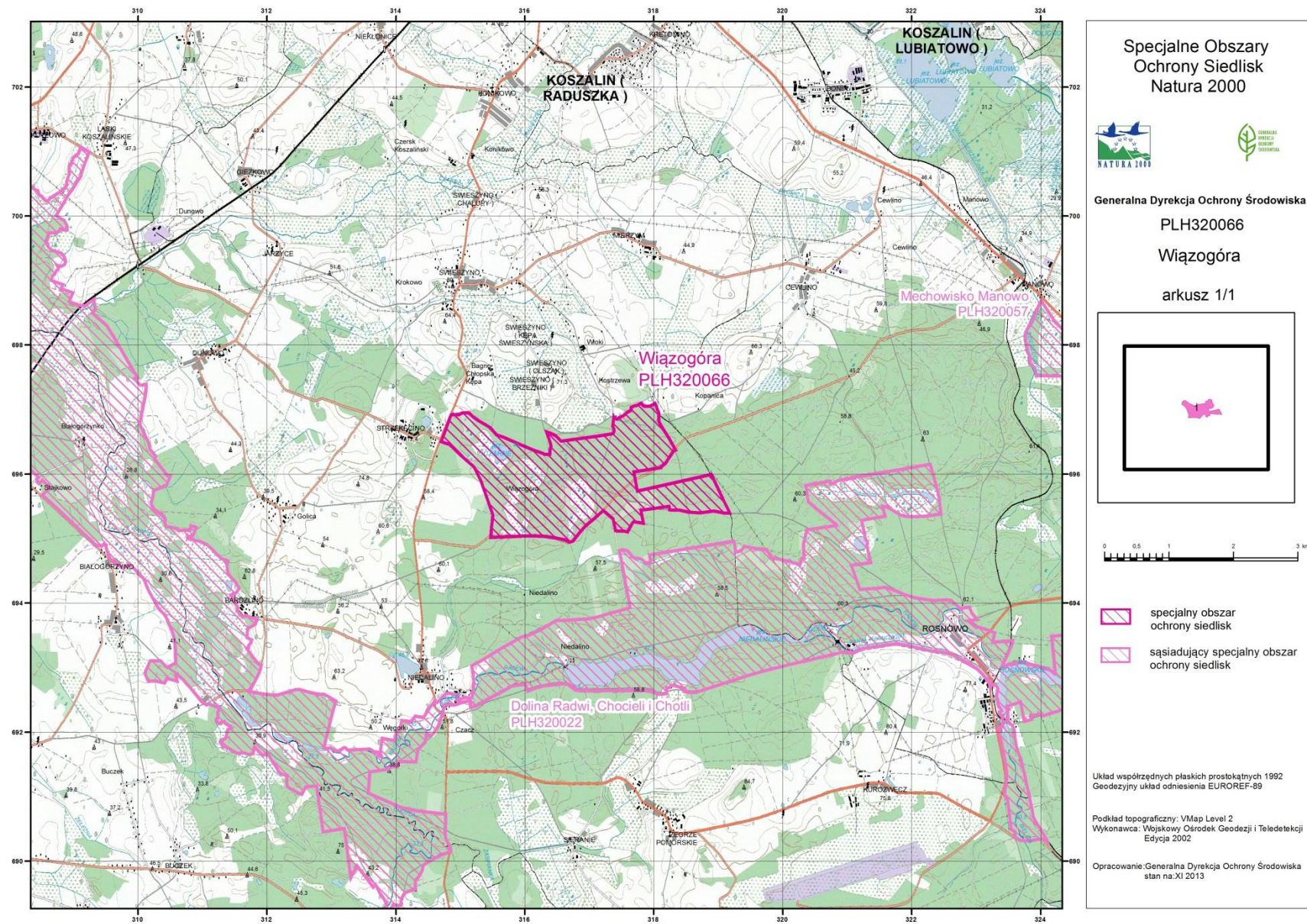
...

Obszar Natura 2000 **Wiązogóra PLH320066** został powołany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2011 r., której aktualne brzmienie zawiera Decyzja z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przyjęcia trzynastego, zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. Urz. UE L.2020.28/144).

Powierzchnia obszaru: 489,5 ha

Mapa obszaru Natura 2000 Wiązogóra PLH320066

Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk wg SDF:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I				Ocena obszaru			
Kod	Pokrycie [ha]	Jaskinie	Jakość danych	A/B/C/D	A/B/C		
				Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3160	8,32		M	A	C	B	B
7120	0,98		M	A	C	B	C
7140	77,34		M	A	C	A	A
9110	6,36		M	D			
9190	0,49		M	D			
91D0	35,24		M	B	C	B	B

Jakość danych: M – dane o przeciętnej jakości;

Reprezentatywność: A – doskonała, B – dobra, C – znacząca, D – nieznacząca;

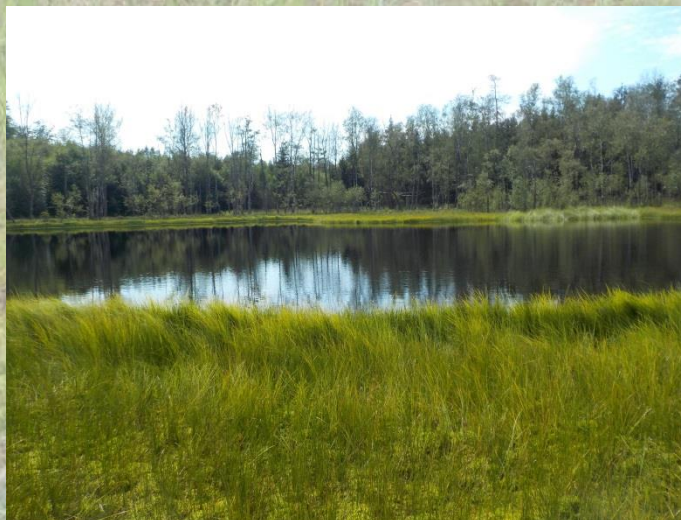
Powierzchnia względna: C: $2\% \geq p > 0\%$

Stan zachowania: A – doskonały, B – dobry;

Ocena ogólna: A – doskonała, B – dobra, C – znacząca.

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

Siedlisko identyfikowane jest głównie przez: (1) jeziora o charakterze oligotroficznym typu „suchary” z torfowiskami otaczającymi koncentrycznie jezioro w postaci pływającego pła i (2) jeziora zaawansowane w zarastaniu i wypłycaaniu, należące do typu „humotroficznego” (allojotroficznego). Wody w tych zbiornikach charakteryzuje: silne zabarwienie substancjami humusowymi, silnie kwaśny odczyn i niska trofia.

7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji

Siedlisko obejmuje torfowiska wysokie, na których w wyniku odwodnienia i erozji przerwany został proces torfotwórczy. Na początkowych etapach osiadania złoża torfowego poprawa warunków wodnych (działania z zakresu ochrony czynnej) może prowadzić do procesów regeneracji i powrotu mszarów ombrotroficzych.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością *Scheuchzerio-Caricetea*)

Siedlisko obejmuje torfowiska zasilane wodami mającymi kontakt z podłożem mineralnym, identyfikowane przez zbiorowiska silnie zróżnicowane florystycznie, najczęściej z klasy *Scheuchzerio-Caricetea fuscae*. Przewodnim identyfikatorem roślinnym torfowisk przejściowych są minerotroficzne mszary budowane przez torfowce (*Sphagnum div. sp.*) i graminoidy.

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo*-*Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne

Siedlisko w regionie reprezentowane jest przez: bory (*Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*), brzeziny (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*) i lasy (*Sphagno*-*Alnetum*) bagienne, zajmujące siedliska silnie uwodnione, gdzie poziom wody opada jedynie w najsuchszej porze roku. Znamiennej cechą borów i lasów bagiennych jest udział torfowców w runie oraz innych gatunków przechodzących z torfowisk wysokich i przejściowych.

Cel → Właściwy stan ochrony

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 17 lutego 2010 r. (poz. 186)

SKALA OCENY STANU OCHRONY

I. Stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000 jest scharakteryzowany następującymi parametrami:

- 1) parametr 1: powierzchnia siedliska;
- 2) parametr 2: struktura i funkcja;
- 3) parametr 3: szanse zachowania siedliska.

Każdy z parametrów jest oceniany w skali: FV = właściwy, U1 = niezadowalający, U2 = zły. W przypadku braku danych zapisuje się XX = nieznany.

Parametr 1: „powierzchnia siedliska” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
1. Powierzchnia siedliska	Nie zmniejsza się, nie jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje powolny trend spadkowy lub jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje szybki trend spadkowy lub jest silnie antropogenicznie pofragmentowana

Występowania siedliska w formie rozproszonych wydzieli uwarunkowanych warunkami siedliskowymi (np. rzeźbą terenu) nie uznaje się za antropogeniczną fragmentację.

Parametr 2: „struktura i funkcja” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
2. Struktura i funkcja	W dobrym stanie, brak znaczących zaburzeń, zachodzą typowe dla siedliska procesy ekologiczne, stan typowych gatunków właściwy, różnorodność biologiczna związana z siedliskiem niezubożona	Niewielkie zaburzenia, np. nieoptymalne zagospodarowanie, niewielkie zubożenie strukturalne, zaburzenie procesów ekologicznych, zubożenie różnorodności biologicznej, upośledzenie funkcji, niezadowalający stan niektórych typowych gatunków	Istotne, głębokie zaburzenia, np. brak właściwego zagospodarowania, zubożenie strukturalne, brak typowych dla siedliska procesów ekologicznych, głębokie zubożenie różnorodności biologicznej, utrata funkcji, zły stan typowych gatunków lub wyraźne zubożenie ich zestawu

Do oceny struktury i funkcji siedliska stosuje się odrębne dla każdego gatunku zestawy wskaźników, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy, i raportów, o których mowa w art. 38 ustawy.

Parametr 3: „szanse zachowania siedliska” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
3. Szanse zachowania siedliska	Brak zagrożeń i negatywnych trendów. Zachowanie siedliska w stanie niepogorszonym w perspektywie 10–20 lat jest niemal pewne	Zachowanie siedliska w stanie niepogorszonym w perspektywie 10–20 lat nie jest pewne, ale jest prawdopodobne, o ile uda się zapobiec istniejącym zagrożeniom	Zachowanie siedliska w stanie niepogorszonym w perspektywie 10–20 lat będzie bardzo trudne: zaawansowane procesy recesji, silne negatywne trendy lub znaczne zagrożenia

Łączna ocena stanu ochrony jest ustalana na podstawie parametrów 1–3, wg następującego schematu wnioskowania:

- 1) jeżeli choć jeden z trzech parametrów jest oceniony jako U2, to ocena globalna = U2;
- 2) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale choć jeden z trzech parametrów jest oceniony jako U1, to ocena globalna = U1;
- 3) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale dwa lub trzy parametry są ocenione jako XX, to ocena globalna = XX;
- 4) jeżeli nie zachodzi powyższe (tj. wszystkie trzy parametry są ocenione jako FV albo dwa parametry są ocenione jako FV, a jeden jako XX), to ocena globalna = FV.